

Davant un nou crim masclista

Aquesta setmana, un home de 41 anys ha matat la seva dona de 40 a Blanes. Una vintena de ganivetades van acabar amb la vida de la víctima quan era al llit. Ni la presència dels tres fills de la parella va fer desistir l'home de cometre l'execrable assassinat. No hi ha prou adjectius per definir aquest comportament salvatge. Des del 2014, les comarques gironines no eren escenari d'un crim de gènere, però sí que la violència masclista conviu entre nosaltres. I, malgrat la sensibilització ciutadana, les campanyes que s'han dut a terme els últims anys o l'enduriment del Codi Penal, lluny de disminuir, van en augment. L'any passat, a Espanya es va batre el rècord de denúncies per violència masclista: se'n van presentar 166.620 als jutjats. A les comarques gironines, el 2017 també va ser un dels anys amb un nombre més alt de denúncies: 2.131. Fins a 164 gironins van ser condemnats com a maltractadors. Tothom sap, d'altra banda, que no tots els casos deriven en denúncia. Moltes dones suporten el calvari dels maltractaments, tant físics com psicològics, en silenci. I darrere de cada cas hi ha una dona amb nom i cognoms; dones desposseïdes dels seus drets més elementals.

La violència masclista ha causat en els últims quinze anys a Espanya més morts que la banda terrorista ETA en tota la seva història; una dada terrible. Es tracta en la majoria dels casos d'una violència silenciosa i subterrània, que ha de sortir a la llum perquè, d'una vegada per totes, la societat prengui plena consciència per combatre-la de la manera més eficient i efectiva. Espanta, però, el que revela un estudi recent del Centre Reina Sofia, que certifica que la quarta part dels joves espanyols d'entre 15 i 29 anys, considera que la violència masclista és una conducta normal en el si de la parella. Moltes coses hem fet malament, com a societat, perquè en ple segle XXI un gens menyspreable percentatge dels joves tinguin aquesta concepció medieval del rol de la parella. Això ens porta a demanar que per la igualtat s'ha de treballar encara amb més tenacitat en les famílies i les escoles. Aquesta terrible guerra es comença a perdre en l'adolescència si el sistema educatiu no disposa de mecanismes que ajudin els escolars a identificar a les edats primerenques que si tots els comportaments violents són rebutjables, encara més aquells que tenen les dones de qualsevol edat com a víctimes. Les mesures policials i judicials ajuden i són imprescindibles, però no són suficients per acabar amb aquesta violència.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/04/15/davant-nou-crim-masclista/907522.html?utm_source=rss